

A SZABADSÁG HŐSEINEK NYOMÁBAN A FELVIDÉKEN

Élménybeszámoló

**az enyingi Tinódi Lantos Sebestyén Református Iskola
7. osztályának tanulmányi kirándulásáról**

1.nap

A Határtalanul! pályázaton osztályunk egy Felvidéki kirándulást nyert. Izgatottan vártuk az indulás napját.

Május 18-án reggel fél 6-kor volt a gyülekező. Pontosan 6 órakor indultunk. Az első úti cél Fülek volt. Fülekre érve első utunk a várhoz vezetett, ahol részletes

tárlatvezetésen vettünk részt. Meghallgattuk a vár történetét és megnéztük az ott talált leleteket.

A kiállításon megfoghattunk néhány ágyúgolyót és egy kardot. A kiállítás után kimentünk a várkertbe, és megnéztük a kutakat és a

víznyelőket. A falban még ágyúgolyót is láttunk. Az egyik kútba bedobtunk néhány követ, hogy meghallgassuk, mikor és mekkorát csobban. Utána felmentünk a vártoronyba, ahonnan szép kilátás nyílt a városra.

A vártúra után a II. Koháry István alapiskolába mentünk. Amikor odaértünk sok érdeklődő szem tekintett ránk. Bementünk egy terembe, ahol a helyi magyar gyerekek megmutatták milyen felvidéki magyarnak lenni. Ezután mi is bemutattuk településünket, iskolánkat. Táncosaink egy somogyi eszközöst, és egy moldvait

táncoltak a közös rendezvényen. Befejezésül sokan örömmel táncolták velünk együtt a moldvai táncot.

Az iskolalátogatás után Szilicére indultunk. A buszból kiszállva egy kis gyalog-

túra után értünk a jégbarlanghoz. Útközben eleredt az eső és hideg volt. Kevesebb jég volt a barlangban, mint amire számítottunk. A helyiek szerint azért volt kevés jég, mert enyhe volt a tél, és kevés csapadék esett. Visszafele az út

gyorsabbnak tűnt, mert esett az eső és már tudtuk, hogy milyen hosszú a táv.

Este 7 órakor értünk a szállásunkra, ami az Andrássy kastély parkjában volt. A kastélypark hatalmas és gyönyörű. A vacsora után kimentünk játszani a parkba. A játék után aludni indultunk.

2. nap

A nap első programjaként ellátogattunk a pelsőci magyar iskolába.

Nagy szeretettel fogadtak bennünket. A 7-es diákok bemutatták az iskolájuk és a településük történetét. Válaszul mi is bemutatkoztunk. Nagy érdeklődéssel nézték a városunkat, iskolánkat, osztályunkat bemutató videót. Nagy taps fogadta néptáncos összeállításunkat is. Jól

éreztük magunkat, de sajnos a program szerint tovább kellett mennünk. Hazaérkezve, örömmel olvastuk, hogy facebook oldalukon elismerően írtak az együtt töltött időről.

Az iskolalátogatás után megnéztük a település XIII. századi ősgótikus templomát.

A pelsőci program után a Gombaszögi-cseppkőbarlangba látogattunk. Nagyon hideg és sötét volt a barlang, de gyönyörűek és érdekesek a cseppkövek. Rengeteg ritkaságszámba menő ún. szalmacseppkövet láttunk. A leghosszabb 2,5 m volt. A túra

végén az idegenvezető hölgy fegyelmezett, érdeklődő viselkedésünk jutalmául egy csomag képeslapot ajándékozott nekünk.

A gombaszögi csoda után Kassa felé vettük utunkat.

Kassa a Felvidék egyik jelentős városa. A megérkezést követően, egy rövid séta

után a dómhoz érkeztünk. Mikor odaálltunk a dóm mellé, sokakban megfogalmazódott a kérdés: „Ez mekkora?”. Beljebb kerülve a dóm gyönyörűsége mindenkit lenyűgözött.

Az idegenvezető néni mindent elmondott az épület stílusáról, történetéről, többek között azt is, miért pont ezt a nevet kapta. A „rövid” ismertető után lesétáltunk a kriptá(k)hoz, ahol II. Rákóczi Ferenc földi maradványai vannak elhelyezve. Amikor leértünk, ott is kaptunk egy kis ismertetőt. Ezt követően megkoszorúztuk a nyughelyet, majd elénekeltük a Himnuszt, és elmondtuk a Miatyánkat. Felemelő érzés volt.

Ezután mindenkinek(?) az örömeire felsétáltunk a harangtoronyba, ahonnan fantasztikus látvány tárult elénk. Az egész város a lábunk előtt „hevert”. Sokan nem akartak felmenni, mert 164 lépcsőt kellett fel és le lépcsőznünk a szűk csigalépcsőn. A szerencsés leérkezést követően rövid városnéző sétára indultunk, útközben egy kis fagyizásra is jutott idő.

A fagyizó séta közben a nagyságos fejedelem rodostói házának hasonmásához érkeztünk.

Láthattunk Rákóczi ruhatárából eredeti darabokat, és az eredeti ebédlőt is megcsodálhattuk. Megtudtuk, hogy az ott kiállított fa szekrényeket maga Rákóczi készítette. Viszont a saját készítésű karosszékét sajnos nem láthattuk. Itt csak egy másolat volt kiállítva. Nagyon elámultunk mikor megmutatta nekünk az

idegenvezető hölgy azokat a székeket, melyeket még a fejedelem, és családja is érintett, valamint Mikes Kelemen dolgozó szobájának bútorait. Eredeti filmfelvétel megtekintésével átélhettük az újratemetés magasztosságát. Ezután egy vidám csoportkép készült a fejedelem szobránál. Ezután indultunk tovább újabb csodákat látni.

Ezt meg is találtuk Krasznahorkaváralján az Andrássy mauzóleumban. Szemkáp-

ráztató volt a sok gyönyörű márványmozaik, és a két, vakítóan fehér carrarai márványból készült, szarkofág. Érdekes látvány volt, hogy a család még kedvenc kutyájának is márványból emelt síremléket.

A nap végén, fáradtan, de élmé-

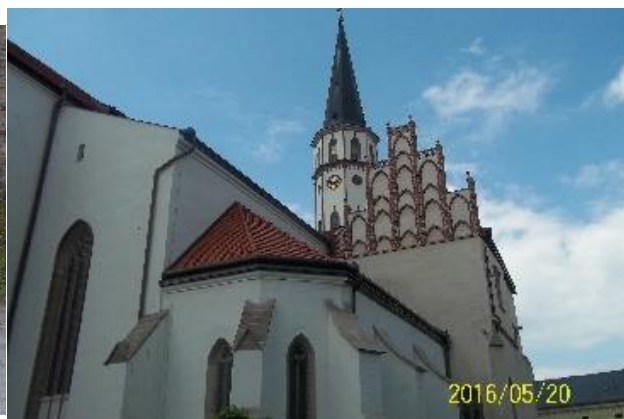
nyekben gazdagon tértünk vissza Betlérre, hogy a kastélyparkban, a szokásos esti bókászásunkat el ne mulasszuk.

3. nap

Egy kisebb csoport hamarabb ébredt a 3. nap, mint a többiek és tettek egy sétát a kastélykertben. Mire az osztály másik fele felkelt, ők visszaérkeztek és nekiláttunk a finom tojásrántottának. Reggeli után fogat mostunk és összepakoltuk az aznapi kellékeket, majd 08.30-kor Lőcse felé vettük az irányt

Amint megérkeztünk Lőcsére, megnéztük a városházát és a várkaput, majd a vár-

fal mentén visszasétáltunk a Szent Jakab templomig. A templomnál várakozni kellett egy keveset, ezért néhányan elmentek fagyizni. Amikor beléptünk a templomba, élénk tárult a sok csodás gótikus szárnyasoltár. A székesegyházban munkások dolgoztak, emiatt nem maradhattunk sokáig.

A Késmárcra vezető úton élénk tárult a Magas-Tátra látványa, amitől tátva maradt

a szánk. A buszról le szállva végzősökkel találkoztunk, akik a tablóképüket vitték körbe a

városban. Itt tettünk egy sétát a várig, visszafelé pedig egy templomnál pihentünk meg.

Ezután bementünk az új evangélikus templomba, ahol megkoszorúztuk Thököly

Imre síremlékét és a Himnusz éneklésével tiszteltük emléke előtt. Utána átsétáltunk az evangélikus fatemplomba. Csodálatos és egyben hihetetlen látvány tárult elénk az ajtón belépve. Tilos volt fo-

rolni.

Várhosszúrét felé sokat énekeltünk, így jó hangulatban telt el az út. Megérkezve

Várhosszúrétre megnéztük a Szent György katolikus templomot. A templom mellett, a Hősök temetőjében megcsodáltuk az emlékükre emelt kopjafákat.

A templom után táncházba mentünk, ahol Gömöri táncokat mutattak és tanítottak nekünk. Mi is megmutattuk itthoni táncainkat, az eszközöst (somogyit) és a moldvait. Örültek, hogy mi is vittünk nekik táncokat. Mindenki nagyon élvezte a táncházat.

A szálláshelyre érve szétszéledtünk a kastélykertben, hogy búcsút vegyünk a helytől. 8 óra körül ünnepi vacsorával zártuk a kötött programot, majd a szobákban folytatódott a mulatás.

4. nap

A 4. nap finom reggelije után mindenki összecsomagolt, és búcsút vettünk a pan-

ziótól és a kastélykerttől. Végig sétáltunk a kifelé vezető úton csomagjainkat cipelve és végleg búcsút intettünk a kastélynak.

Igaz a busszal volt egy kis gond, de időben el tudtunk indulni.

Az utolsó nap első megállója Rozsnyón volt. Először körbejártuk a főteret, ami megmutatta egy bányaváros hangulatát. Ezután felmentünk az Őrtoronyba, amely az eredeti gótikus városháza része volt a főter közepén, és fontos védőelemet biztosított a török veszély ellen. Felülnézetből megcsod-

dáltuk a Mária Mennybemenetele és a Szent Anna katolikus templomokat, valamint a város többi szépségét. Lefelé menet 148 lépcsőfokot számoltunk. Miután leértünk, az Andrássy Franciska szobor előtt fényképeztünk, majd folytattuk utunkat Losoncra.

Losoncon tettünk egy városnéző sétát és megnéztük a városközpontban lévő Vigadót, ahol Lehár Ferenc alkotói sikereit a Vigadóban megtartott koncertjei jelentették. Itt található a Lehár Kávészó is. Ezután megnéztük a gótikus eredetű barokk

római katolikus templomot és a református templomot. Nekünk különösen a templomtornyon lévő kakas tetszett.

Túránk utolsó helyszíne Mikszáthfalva volt, ahol megnéztük a Mikszáth emlékházat.

Megismerkedtünk Mikszáth Kálmán fordulatos, teli életével egy érdekes előadásban, majd elmentünk az emlékházzal szemben lévő temetőbe Mikszáth Kálmán húgának Mikszáth Mariskának, szüleinek Mixádt Jánosnak és Ne-

mes Veress Máriának a sírjához.

A program után hazafelé vettük az irányt. Miután hosszas utazás után elhagytuk a szlovák határt, megálltunk egy fagyialtra és természetesen nem maradhatott ki egy közös fénykép kedvenc buszsofőrünkkel és idegenvezetőnkkel.

A hazafelé úton nagyon jó volt a hangulat, együtt énekeltek az egész nagy csapat. Búcsúzáskor egy nagy tapsal köszöntük meg buszsofőrünknek és idegenvezetőnknek a nagyszerű, együtt töltött időt.

Készítette: a Tinódi 7. osztálya